ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 Μαρτίου 1921 Της Σταυροπροσκυν. Ἀν. ἡλ. περ. 6 λ.10 Δύσ. 6 λ. 47

20 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ | Ἔτος Ε'. Ἀριθ. 1352 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ – ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ – ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΜΑΤΑΙΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Ἀπὸ τῶν εἰλικρινεστέρων καὶ φιλελληνικωτέρων διευθύνεται ἐμφορούμενον τὸ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» τοῦ Λονδίνου, συνιστᾷ ὅπως, προκειμένου νὰ ἀναχηματισθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Ἀθήναις, ζωὴ ἐθνικὴ μορφὴ εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν καὶ σχηματισθῇ αὕτη διὰ τῆς συναινέσεως ὅλων τῶν κομμάτων, προσθέτει ὅτι τοῦτο θὰ ὠδήγει τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπαθείας τῆς Ἀγγλίας.

Τὴν ἄποψιν ταύτην θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐὰν δὲν εἴμεθα κάτοχοι τῆς παρούσης ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως καὶ τῆς πρὸς τὴν μειονοψηφίαν στάσεως τῆς σημερινῆς πλειοψηφίας. Τὸ κόμμα μας, μόλις ἀντιληφθὲν τὸ κρίσιμον τῆς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου προκυψάσης καταστάσεως, ἔσπευσε νὰ διατρανώσῃ μίαν ἔτι φορὰν τὰ φιλελεύθερα καὶ πατριωτικά του αἰσθήματα τιθέμενον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς τότε Κυβερνήσεως ὅπως πράττει καὶ τώρα, καὶ νὰ ἐνισχύσῃ διὰ παντοίων μέσων τὰς πρὸς ἐξευμένισιν τῶν δυσφορησασῶν δυνάμεων προσπαθείας.

Καθημερινῶς ὁ ἡμέτερος τύπος ὑποδεικνύει τρόπους καὶ μέτρα ἅτινα ἀναγνωριζόντων μὲν ὡς ἀποτελεσματικὰ ἀλλὰ προσκρούουσιν εἰς τὰς διαφόρους μικροφιλοτιμίας καὶ τὰς τῶν ἰδιονύτων κομματικὰς εὐνοίας ἐπὶ προσώπων δικαίως ἢ ἀδίκως χαρακτηρισθέντων ὡς ἐμμενόντων δικαειμένων πρὸς τὴν ἡττηθεῖσαν Γερμανίαν.

Καὶ ἐφ' ὅσον αἱ φωναὶ ἡμῶν δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ φωναὶ βοώντων ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐνῷ αἱ ἀγαθαὶ προσπάθειαί μας κατακερχνυόδωλοῦνται, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν διὰ τοὺς ἄνω λόγους νὰ ἐκτιμηθοῦν, ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν νὰ κηρύττωμεν τὴν ἀλήθειαν μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς μύδρους καὶ τὰς ὕβρεις τῶν ἀντιπάλων μας, ἀλλὰ τοὐναντίον ὑποστηρίζοντες καὶ βοηθοῦντες δι' ὅλης ἡμῶν τῆς δυνάμεως τὸ ἔργον τῶν ἐπωφελῶν ὑπὸ τῆς διπλωματικῆς τῶν ἀξεστότητος καὶ τῆς ἐκ μέρους των ἐλλείψεως πολιτικῆς ἀμεροληψίας.

"Ας μάθῃ τὸ εὐγενέστατον ὄργανον τῆς Ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης ὅτι ὅ,τι καὶ ἂν πράττῃ σήμερον ἡ μεγάθυμος καὶ ἱπποτικὴ πατρίς του τὸ πράττει διὰ τοὺς "Ελληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ συνεπῶς ὅτι ὅλους ἐκείνους οἵτινες ὑπέκοντες εἰς τὸ ἱερώτερον αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης, θυσιάζουσι χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ὅλων τῶν ἀτομικῶν ἐγωϊσμῶν των, τὸν ἀπορρέοντα ἐκ τῶν πρωτοφανῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα παρελθουσῶν διπλωματικῶν δαφνῶν καὶ νικῶν!

"Ας γνωρίσῃ τὸ «Νταίηλυ Τέλεγκραφ» ὅτι οἱουσδήποτε ἀρχηγοὺς καὶ ἂν ἔχῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν θὰ παύσῃ νὰ εὐγνωμονῇ τὴν ὑποστηρίξουσαν αὐτὸ Ἀγγλίαν καὶ νὰ ἀποδεικνύῃ δι' ἔργων τὴν εὐγνωμοσύνην του ταύτην.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

Ἐκκλησία

Με τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ τὰς ἐυρτὰς τῶν νηστειῶν τὸ αἰώνιον καὶ ἀναλλοίωτον ἐν μέσῳ τόσων ἀλλοιώσεων Βυζάντιον περιβάλλεται τὸ φέσον τοῦ καλογήρου καὶ νοσταλγεῖ τὰς μυσικοπανδεῖς τῶν πατέρων συγκινήσεις. "Ανωθέν του πλανῶνται αἱ σκιαὶ τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ φωτεινὸν μετέωρον στεφανώνει τὸν θόλον τοῦ ἀνειρευτοῦ Ναοῦ. Πληγμόνον ἡ φαντασία δὲν εἶναι ἡ ἀναλούσα δόξας ἢ ἀγωνίας περασμένας, ἀλλὰ καὶ τὰ πράγματα. Ἡ ἱστορία ἀντιγράφει παλαιὰς τὰς σελίδας. Αἱ σχέσεις τοῦ Βυζαντίου μὲ τοὺς φρυγάδες τῆς Μεσαιωνικῆς—δυνάμεθα νὰ τὸ εἴπωμεν ἀκόμη—Εὐρώπης ἀνανεοῦνται. Ἐπιτροπαὶ μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ κεφαλῆς μετέβαινον πρὸ τῆς ἁλώσεως διὰ νὰ ζητήσουν τὸ ἔλεος τοῦ ἰσχύοντος τότε Πάπα. Καὶ ὁ Πατριάρχης Ἰωσὴφ μεταφερόμενος ἀπὸ Φλωρεντίας εἰς Φερράδα ἀπέθνησκεν ἐκεῖ, μακρὰν τῆς πόλεως τῆς Θεοτόκου. Ἐπιτροπαὶ καὶ τώρα μὲ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ κεφαλῆς μεταβαίνουσιν εἰς Εὐρώπην διὰ νὰ ζητήσωσι τὸ ἔλεος τῶν ἰσχυρῶν. Καὶ ἡ Ἐκκλησία τώρα, περισσότερον παρὰ ἄλλοτε, ἐκτελεῖ τὸ καθῆκόν της, καθ' ὅσον ἰκέτου πάντοτε. Λειτουργεῖ τοῦ ἑπάνω Θεοῦ ἀναγκεζεται νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν Χάρω Θεόν, τὸν Θεὸν τῆς ἰσχύος, τὸν κρατοῦντα τὰ ἡνία τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς.

Νίκαι! Θρίαμβοι! Τηλεγραφήματα εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἀγγέλλουν ὅτι ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐτιμήθη μεγάλως παρὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Βασιλείας τῆς Ἀγγλίας, μακροσκελῆ δὲ ἄρθρα ἀφιερώνει εἰς αὐτὴν ὁ ἄλλως λιτὸς τὴν φράσιν Ἀγγλικὸς τύπος. Καὶ δέχεται ὁ ἀγαθὸς Τοξοτηγητὴς τὴν ἀδελφικὴν διάθεσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τὰς συμπαθείας τοῦ Βασιλέως, τὴν παρηγορητικὴν ὑπόσχεσιν τοῦ λόρδου Κούρζων περὶ προστασίας τῶν μειονοτήτων. Ἐν τούτοις ἀγέλαστοι καὶ παγεροὶ οἱ τῆς Συνδιασκέψεως Σύνεδροι, αὐτόκλητοι προστάται τῆς Ἀνατολῆς καὶ διαιτηταί, ἀποφαίζουν. Καὶ ὁ Δωρόθεος, παλαιὸς, ἀναπαλὸν περασμένα μεγαλεῖα, προσμαρτυρόμενος συγχρόνους δόξας, καθεκνίνων αἱματογραμμένας σελίδας μαύρης βίβλου, δικαιώματα ἀναφαίρετα ἀφίνων ἐπὶ τέλους ἐκεῖ τὴν ὑστάτην πνοὴν τοῦ ἐκπεμφθέσαν μὲ τὴν ὑπερτάτην ἱκεσίαν πρὸς τὸ μέγα Ἄγγλικὸν Ἔθνος ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν ὑπέροχον πρὸς τοὺς ἰδικούς του αὐστασιν:

«Εὐσπάθεια Ἐκκλησίας, δόξα Ἔθνους»

Τὰ πράγματα ἀλλοῦ θὰ ἐπαναλαμβάνωντο ἴσως ὁμοια καὶ ὁ Ἰκέτης μόνον εἰρωνικοῦ μειδιάματος θὰ ἐκρίνετο ἄξιος,

— Δὲν εἶν' εὔκολες ἡ θύρες
ὅταν ἡ χρειὰ τὲς κρατα εἶ
ποτὲ ὅμως καὶ εἰς τὴν εἰρηνὴ Ἀλβιόνα, τὴν φαινομενικὰ ψύχραιμον, ἀλλ' ἀσφαλῶς διαβλέπει σαν τὸ δίκαιον εἰς τὸ βάθος τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων.

Ἡ δημοσία γνώμη

Εἶναι αἰσθόδοξοι, εἶναι ἀπαισιόδοξοι ἐδῶ εἰς τὴν Πόλιν; ἄγνωστον. Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αἰσιοδοξία κατακρίνεται ἀπὸ τοὺς εὐαισθητοτέρους ὡς σύμφωνος πρὸς τὴν κάτω ἀντίληψιν, ἐπεκράτησεν ἡ μόδα νὰ ἀπαισιοδοξῶν ὅλοι. Τὴν ὅσον ὑποβλητικὴν ὅμως ταύτην ἀπαισιοδοξίαν ἐκδηλεύει καὶ ἐπιτείνει διαγράφουσα αὐτὴν καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ἡ ἀβεβαιότης τῶν πραγμάτων, τὰ ὁλιβρὰ κερνά της λογοκρισίας φαλίδος εἰς τὸν Τύπον, ἡ ἐκ τῆς χρονίας οἰκονομικῆς ἀθλιότητος πίεσις, αἱ ἀδιακόπως καταφθάνουσαι ἀπαίσιοι εἰδήσεις περὶ σφαγῶν καὶ σφαγῶν – χθὲς εἰς τὸ Κοντζὰ καὶ Κουρῆ, μόλις ἔξω τῆς Πόλεως, σήμερον εἰς τὰ ἐνδότερα περὶ τὴν Καισάρειαν. Ἡ θέα τῶν προστρεχόντων εἰς τὸ ἔλεος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν ὑπμάτων τοῦ ἐπιμόνου διωγμοῦ καὶ ἡ ἀντίθεσις τῶν νεκρικῶν τούτων πομπῶν πρὸς τοὺς γάμους καὶ τὰς χαρὰς ποὺ ἑορτάζονται κάπου ἀλλοῦ, δικαίως φέρουσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Πολίτου μας μίαν συγχυσιν καὶ ἐνισχύουν τὴν ἀπαισιοδοξίαν.

Τὸ ἀντίδοτον

Ὡς τόσον εἰσερχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν καὶ τὰ ἴζνη τῆς Ἀποκριᾶς δὲν ἐξηφανίσθησαν ἀκόμη. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ «Ἔζω φτώχεια» εἶναι τὸ μόνον ἀντίδοτον εἰς τὸ φαρμάκωμα τῶν ἀντιξόων περισσόεων. Οἱ χοροὶ δὲν ἔχασαν διόλου τὴν αἴγλην των, τὴν ὁποίαν ἐπέτειναν καὶ ὑραῖσαν εἰς ὅλα τὰ κέντρα μὲ τὸ ὄραμα τῆς νίκης τοῦ Σκρᾶ ἢ θέα τοῦ καθημερινῶς δοξοζομένου ἐδῶ στρατηγοῦ Ἰωάννου.

Κοινωνικαὶ ἀπόκρεω

Ἀποκρηᾶ, καὶ ἄλλου εἴδους δὲν παύουν νὰ ὑφίστανται καὶ μὲ τὴν Τεσσαρακοστήν. Αἱ Κοινότητες, ἐτόσες δὰ, ἐννοοῦν νὰ μεταβληθοῦν εἰς κράτη «πλικαῦτα» μὲ ἀντιπολιτεύσεις, μὲ κόμματα πολύχρωμα, μὲ ἐπαναστάσεις. Τί θὰ πῇ ἡ Ἀντιπολίτευσις εἶναι ὁ ἕτερος τῶν τροχῶν τῆς Προόδου. Δὲν δύναται ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἀντιπολίτευσις μέσα εἰς τὴν οἰκογένειαν σημαίνει γρίνια. Τὸ παράδειγμα τὸ δίδει ἡ πρώτη τῶν Κοινοτήτων, τὸ κλεινὸν Σταυροδρόμιον. Ἔχει ἐδῶ Συντηρητισμούς, ἔχει καὶ Φιλελευθέρους. Ἔχει Πολιτικὴν Λέσχην, Ἐθνικὸν Σύνδεσμον, Λαϊκὸν Κόμμα — ὅσαν τοῦτο νὰ μὴ ἦτο Ἔθνικὸν καὶ ὅσαν ὁ ἄλλος νὰ μὴν εἶναι Λαϊκός. Τοῦ τελευταίου κόμματος ὀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν τὸν ἀρχηγόν, ὅστις ὡς Σύμβουλος Ἐθνικὸς, ὅτε μὲν παραιτεῖται διὰ τὴν μὴ ἀκρόασιν ἐφημοσμῆν τῆς γνώμης του, ὅτε δὲ ἀνακαλεῖ τὴν παραίτησίν του διὰ τὸν ἐρωτισμὸν τῶν ἐθνικῶν πεποιθήσεων — εἶν' ὁ πολὺς Θωμάρης. Κάπου κάπου δημοσιεύουν καὶ τὰ μανιφέστα των αἱ φατρίαι αὗται καὶ βλέπει κανεὶς τοὺς μὲν νὰ ὑπερμάνονται ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων μὲ φρασεολογίαν ἐπαναστατῶν, τοὺς δὲ νὰ προμάχωνται τῶν καθεστώτων ὡς στοχαστικοὶ συντηρηταί. Εἰς ἓν εὐτύχως συμφωνοῦν ὅλοι: τὴν Ἰδεολογίαν ἧτις ἐμεγάλυνε τὴν Ἑλλάδα. Θίγων τὴν ἰδεολογίαν ταύτην καὶ τὸ πατρικὸν ὄνομα προσβάλλεις εἰς τὸ ὁμόθυμον τῶν Πολιτῶν μας, εἰς οἱανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ἀνήκῃ καὶ εἴτε ἀνίδεος καὶ ἁπλοϊκὸς τυγχάνει, εἴτε «διανοούμενος» —εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα λέξις τῆς μόδας. Οἱ Διανοούμενοι! τὶ ρόλον παίζουν εἰς τὰ κοινωνικὰ καὶ ἐθνικὰ μας καραγκιόζια οἱ χαριτωμένοι οὗτοι παράγοντες, θὰ τὸ εἴπωμεν εἰς τὸ ἀκόλουθον γράμμα.

***

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Ὀλίγαι σκέψεις ἐπὶ τινος τεμαχίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν παροῦσαν κατάστασιν.

(συνέχεια καὶ τέλος)

Καὶ ἴδου τὸν Ἀλκιβιάδην ὅλον, τὸν φανερὸν κύριον ὅλων τῶν ρολόγιων, τὸν ἀνεπανόρθωτον καὶ ὀργίλον, μετὰ ὀλίγας μόνον ἡμέρας εἰς τὸν Πειραιᾶ, νουνεχίσασα πρὸς αὐτὸν, καὶ συγχωρήσας ὅλα, ὁ ἴδιος Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅστις ἐν ἐπιεικείᾳ σοφῇ δὲν κατεδίωξε εἰς ὅλας τὰς ρολόγια τοῦ. Ἀλλ' ὁ Ἕλλην ὁ ἴδιος, πτὸ ὅλην τὴν δόξαν του, τὰς πληγὰς τοῦ ἄνδρα εἶχε κολλυβίσει. Τὸ κακόν, τοῦ θεωρεῖτο ἀθεράπευτον καὶ δὲν τὸ ἐπαρηγόρησε μὲ τέλος. «Τί νὰ τὸν κάνῃς τὸν πλατὺ ὀρυμαν! Μὲ ὅλα τὰ ἀριθμητά του, εἶναι πάλιν χρεῖος ὅλεθρο.» Εἶναι μέτ' ἀπὸ τὰς συνήθεις διαιδοῦ, τοῦ λαοῦ ὅταν πρόκειται καὶ περὶ τοῦ κ. Βενιζέλου δημοσιον ἀνδ. ὁ: "Αν τύχῃ μελέτη νὰ διαπράξῃ φαυτρον ἄδικον καὶ ἀπλανόμενος, τὰς στιγμὰς ἐκεῖνα ἡ μεταμέλειά του καὶ ἀγωνία ἐσ ᾗ ἡ ὀργὴ τ ν κατὰ τῶν πραγμάτων ἀν ὄν.

Τὸν Ἡρακλῆν δικαιόωσε μετὰ τὸν θάνατον του, προκηρύσσοντας τὸς εἰς γαίαν τὸν ἐχθίστων δαιμόνων καὶ διαβολῆν, ἐφ' ᾧ ἡ Ἑλληνικὴ Μοῦσα ἐθρήνει ἐτότε λέγουσα «ἐνδὺς εἶον εἰσορῶσ', τλήμον Ἕλλὰς, ἔχουσαν, ἀνδρὸς τοῦδε γ' εἰ σφαλῆναι τ' καὶ κατὰ τοῦτο μόνον ἔσω ἡμεῖς εἰ ἀπόρροιτ διεφθ ἡσαμεν, διότι οὐ μόνον ἐὰν σ ἑκτόμεσα γὰ τὸν ἀγάσσαμεν μετὰ δάντων, ἀνὰ ξαπλώσαμεν καὶ γὰ τῷ κλείσαμεν τας θύρ ς τοῦ Πτοσδε σου (Ὰ καὶ οἱ ἐθνικοφρικῆς γραμμῆς Βγδάτης καὶ τὸ Δαλτὸν ὁρόμου Ἀβζκιν Ἐσκῆ Σεχῆρ.

Ὁ ἐχθρὸς λυσσωδῶς ἀμυνόμενος ὑτοχωρεῖ βραδέως· πιεζόμενος μεταξὺ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ τῶν ἁμαξιτῶν ὁδόμων. Ἡ πρώτη ὀχυρωμένη σειρὰ τοῦ περιφήμου ἀμυνειοῦ τελγόρου διήκουσα ἀπὸ Κυβαλίσσης μέχρι Τσάινι κατεῖφθη.

Ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς μάχης ἐκτυλίσσεται ἤδη πρὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν ὀχυρωμάτων ἥτοι πρὸ τῆς γραμμῆς Ἄργεως εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς ἀπὸ τῆ Ἐσκῆ Σεχῆρ.

Ἡ τρίτη καὶ τεταρτὴ σειρὰ τῶν ὀχυρῶν τοῦ Ἐσκῆ Σεχῆρ εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πόλεως ἀπὸ τῆς κοιλάδος, εἰς πλείστα σημεῖα ὑπονομευθεῖσας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ μάχη τοῦ Ἐσκῆ-Σεχῆρ εἶνε ἡ πρώτη συστηματικὴ μάχη ἡ διὰ μέσης εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον διεξαγομένη καθ' ὅλου τοῦ στρατηγικοῦ νευρικοῦ κανόνας ἐναντίον ἐμπειροπολέμων καλῶς ὠπλισμένων καὶ ἀπροθήτων, ὠχυρωμένων εἰς ἀπρόσιτα ὑψώματα.

Πρὸς κατάληψιν τῆς Κιουτάχιας

Σαββ. γῆ, 17.— "Ετερον τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς φάλαγγος Ἀφιὼν Καραχισσὰρ μετὰ ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ ἀπὸ τῆς χθὲς διευθύνεται πρὸς βορρᾶν κατὰ μῆκος τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, πρὸς καταλῆψιν τῆς Κιουτάχειας.

Αἱ μάχαι εἰς τὴν ἔξοδον τῶν στενῶν

Πρωΐσσα, 17.— Ὁ ἐχθρὸς ἐκβληθεὶς τὰ δὲ Ἐθνικὰ δίκαια ἐξακολουθοῦσι τὸν δρόμον των π.ὸ. τὰ πρόσω καὶ τὰ τοιοῦτα παρεμπίπτοντα ἐδάφια δὲν ἰσοῦνται καὶ παραλείπονται. τὰ πεφωλεόντα τῇ φυλῇ, παρ' ὅλην τὴν βιάβην ἧς δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ εἶναι ἀθεράπευτο· καὶ νὰ θυσιζώμεθα καὶ ἡμεῖς κάποτε μεῖ' διὰ αὐτὰ τὰ προσωπικά μας πάθη εἰς τὴν ὑψηλὴν ἰδεολογίαν τοῦ "Εθνους, καὶ νὰ μὴ ὠδῶμεν πρὸ; τὴν ἄβυσσον μὲ τὰ ἐπεξιδιαίως ἀνοφαινόμενα ταῦτα ζητήματα τῆς "Εθνικῆς διαίδας· τὰ πρόσωπα εἶναι πρόσκαιρα ἀλλὰ τὸ ἔθνη εἶσιν αἰώνια. Εὐτυχῆ τὰ ἔθνη τὰ ἔχοντα μετριοπαθῆ τὴν ἀντιπολίτευσιν!! Ὑπὸ τὸ κράτος λοιπὸν τούτων, χαιρετίζω ἐθουσιωδῶς μετὰ πάντων, τὸν νέον συναγερμὸν τῶν Ἑλληνικῶν φαλάγγων. Sursum Corda! τ.χ' εὖ ἐν ἔσεται ἄμεινον θαρσεῖν χρή! ἐφ' ὅσον δίοι κυνηγοῦμεν τὴ Ἐθνικὴν Μεγαλέου. «ἐίντε γὶρ κοινῆς διόδμεθα σωτηρίας» κατὰ τὸν Σινοφάνια. Τὸ τηλεβόλον εἶναι κεῖ ἔσται «ultima tutio resum»!

Ὁ ΝΟΥΜΙΟΣ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ἄρθρον τοῦ «Ἡμ. Τηλεγράφου»

Λονδίνων 18.— Ὁ ἡμερήσιος «Ἡμερήσιος Τηλεγράφος» σχολιῶν τὴν πτῶσιν τοῦ "Αμπ ν Κα.ας σαὶρ, βεβαιοῖ ὅτι οἱ τουρκόφιλοι κύκλοι ὅμως με ὅσην τὴν σημασίαν ἀπὸ τὸ γεγονὸς διαβλέπουν ὅτι ἡ κατάληψις καὶ εὐρῆς τῆς Ἀγκύρας ἀνοιγῇ δὲν θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὸν γεγονὸς διότι ἤδη λέγουν ὁ Κεμὰλ πάντοτε εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκκενώσῃ αὐτήν.

Ἡ μεγάλη Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς διερμηνεύεται ὅτι ὁ λὸς θὰ εἶνε ὁ τελικὸς ἀντικείμενος κόσμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ "Αφιὼν-Καρισσὰρ καὶ τοῦ "Εσκῆ Σεχῆρ καὶ ἔκτε δ' Ἑλληνικὸς στρατὸς θὰ προχωρήσῃ εἰς "Αγκυραν παρὰ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας θὰ συναντήσῃ.

Σχολιάζουσα τὴν δήλωσιν τοῦ στρατηγοῦ Χάρρινγκτων περὶ οὐδετερότητος τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως; λέγει ὅτι οὐδὲν ἦτο ἀναγκαῖα καθόσον ἡ Ἀγγλία κατ' οὐδεμίαν ἰδέαν πάντοτε εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς Τουρκίας; τηρεῖ οὐδετερότητα ἔνα ὁλοθέλη τὸ καθῆκόν των εἴ; τινας; συμμάχους. "Ερωτᾷ δίως; ποία δὲ εἶνε ἡ στάσις τῆς Ἀγγλίας, ἐν ἐκπατώσει Ἑλληνικῆς ἥττης καὶ ἀπελῆ. τοῦ Βοσπόρου. Ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀφ νουσα συγχρόνως; νὰ ἐννοηθῇ ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν πρέπει νὰ λημονήσουν ὅτι κύριοι ὀνται πάντοτε εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν μετὰ τῆς Ἀγγλίας.

Σχολιάζουσα τὴν πολιτικὴν τῶν σομμάχων ἐπανει τὴ, Τουρίας ἡ αὐτὴ ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ζητεῖ τὴν δήλωσιν τοῦ πλήρους; κειμένου τῆ. Γαλλο-Κεμαλικῆς συμφωνίας; περὶ Κιλικίας; διότι, λέγει, δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἀνακωχῆ; ἀλλὰ περὶ ἀληθοῦ; συνθήκη συμμαχίας.

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» προσθέτει ὅτι κάλοι τινὲ; θὰ ἐπιτρέψουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐγκαταλείψ ως; τῆ. Μικρασίας καὶ τῆς Σμύρνη, φρονεῖ ὅμως ὅτι πρόκειται περὶ δολομασικῆς βολῆς ῥιφθείσης ὑπὸ τῶν διαιδῶν τῆ, ἀναθεωρήσεως; τῆ; συνθήκη; τῶν Σεβρῶν καθόσον οἱ "Ελληνες ἀποκρούουν τὴν λύσιν τούτην.

Ὁ «Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος» ἐξαίρει τὴν ταχύτητα τῆ; Ἑλληνικῆς προελάσεως; φοβᾶται ὅμω, μήπω, ἡ πρόθεσις τῶν Τούρκων εἶνε νὰ παρασύρουν τοὺς Ἕλληνας μακρὰν τῶν γραμμῶν τῶν συγκοινωνιῶν των.

"Ὅλος ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἡ κυρία μάχη θὰ διεξαχθῇ παρὰτὸ Ἐσκῆ Σεχῆρ ἐκτὸς ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἐφαρμόσουν τὴν τακτικὴν τῶν Ρώσσων κατὰ τῷ 1812 ἀπέναντι τοῦ Ναπολέοντος ἥτις ὅμω, φαίνεται ἀνεφάμαστος διότι αἱ συνθῆκαι δὲ ἀφίζουν σήμερον.

Η ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑ ΕΙΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΝ

20 ΧΙΛΙΟΜ. ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΣΚΗ-ΣΕΧΗΡ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΜΑΧΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 18 Μαρτίου.

Ὁ ἀγὼν περὶ τὸ Ἐσκῆ-Σεχῆρ

Στρατηγεῖον Βορείου ὁμάδος 17. — Ὁ ἀπὸ τοῦ παλεθόνιος Σαββάτου ἀρξάμενος ἀγὼν πρὸς κατάληψιν τοῦ Ἐσ ῆ Σεχῆρ ἐξακολουθεῖ σφοδρὸς πρὸ τῆς ἀμυντικῆς γραμμῆ; τοῦ ἐχθροῦ "Αβζκιν-Μαζ Γιούλ-Κ βαΐτσι. Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ λυσσώδους ἀγῶνος ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπερανθρώπως ἀγωνιζόμενος ἐσημείωσε νέας πρόοδους.

Ὁ ἀγὼν σιρέφεται πρὸς τὴν δίωσιν τῇ βάσεως τοῦ ἀμυντικοῦ τριγώνου πρὸ τοῦ "Εσκῆ- Σεχῆρ.

Ἡ μάχη διεξάγεται ἐπὶ τοῦ ὁρεινοῦ δυσβατου ὀδάρους τοῦ Ντ ὺς Νιὰγ ὠλιγωμένου μὲ τριπλῆν σειρὰν χαμακωμάτων κυταληφθεῖσαν προχθὲ, τὴν ἑσπέραν.

Ταυτοχρόνως τὸ ἀριστερὸν τῆ ἐσοτρατείας; μας; ἀκωθήσα, τὸν ἐχθρὸν ἤρισε ναιερχόμενος βράδυ; πρὸς Νιτον μεταξὺ τῆ. σιδηροδρομικῆ; γραμμῆ; Βγδάτης καὶ τοῦ Δαλτοῦ ὁρόμου Ἀβζκιν Ἐσκῆ Σεχῆρ.

Ὁ ἐχθρὸς λυσσωδῶς ἀμυνόμενος ὑτοχωρεῖ βραδέως; πιεζόμενος μεταξὺ τῆ; σιδηροδρομικῆ; γραμμῆ; καὶ τῶν ἁμαξιτῶν ὁδόμων. Ἡ πρώτη ὠχυρωμένη σειρὰ τοῦ περιφήμου ἀμυνειοῦ τελγόρου διήκουσα ἀπὸ Κυβαλίσσης μέχρι Τσάινι κατεῖφθη.

Ἡ τρίτη ἡμέρα τῆ; μάχη; ἐκτυλίσσεται ἤδη πρὸ τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν ὀχυρωμάτων ἥτοι πρὸ τῆ; γραμμῆ; Ἄργεως εἰς ἀπόστασιν 20 χιλιομέτρων βορειοδυτικῶς ἀπὸ τῆ Ἐσκῆ Σεχῆρ.

Ἡ τρίτη καὶ τεταρτὴ σειρὰ τῶν ὀχυρῶν τοῦ Ἐσκῆ Σεχῆρ εὐρίσκεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πόλεως ἀπὸ τῆ; κοιλάδος, εἰς πλείστα σημεῖα ὑπονομευθεῖσας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ μάχη τοῦ Ἐσκῆ-Σεχῆρ εἶνε ἡ πρώτη συστηματικὴ μάχη ἡ διὰ μέσης εἰς τὸ Μικρασιατικὸν μέτωπον διεξαγομένη καθ' ὅλου τοῦ στρατηγικοῦ νευρικοῦ κανόνας ἐναντίον ἐμπειροπολέμων καλῶς ὠπλισμένων καὶ ἀπροθήτων, ὠχυρωμένων εἰς ἀπρόσιτα ὑψώματα.

Πρὸς κατάληψιν τῆς Κιουτάχιας

Σαββ. γῆ, 17.— "Ετερον τμῆμα τῆ; Ἑλληνικῆ; φάλαγγος Ἀφιὼν Καραχισσὰρ μετὰ ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ ἀπὸ τῆ; χθὲς διευθύνεται πρὸς βορρᾶν κατὰ μῆκος τῆ; σιδηροδρομικῆ; γραμμῆ;, πρὸ; καταλῆψιν τῆ; Κιουτάχειας.

Αἱ μάχαι εἰς τὴν ἔξοδον τῶν στενῶν

Πρωΐσσα, 17.— Ὁ ἐχθρὸς ἐκβληθεὶς ἐκ τῶν Στενῶν τῆ; Κοβαλίτσης, ὑπεχώρησεν εἰς τὰ πρὸ; τὴν ἔξοδον αὐτῶν ὑψώματα, ὠχυρωμένα διὰ συρματοπλεγμάτων καὶ ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ. Ἀνατολικώτερον ὁ στρατό; μα; πρωΐσασε σημαντικῶς, προχωρήσα πέραν τῆ; Πόρτας καὶ τοῦ Ἀγκὶ Κι ι καὶ Ἰσμπουρούν, συνθλίβων τὸν ἐχθρὸν ἐπὶ τῶν ἀντερισμάτων τοῦ Μαὸς Νιὴγ. Εἰς τὴν ἔξοδον τῆ; Κοβαλίτσης οἱ μάχοι ἐξακολουθοῦν μετὰ πεῖσματος. Ὁ ἐχθρὸ; κατέρ ἀνὴμη τὴν ἔξοδον καὶ τὰ πρόσω αὐτῆ; ὑψώματα τοῦ Τσελουγὰ Τεπέ, ἀνθίστανται ἀπεγνωσμένως, διατεμίζας ἐνισχυῶ καὶ ἀντεπιθέσεις, ἀποκρουόμενα δὲ ὅμως μετὰ δεινῶν ἀπωλειῶν.

Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἡμετέρων εἶναι σχετικῶς μικραί.

Μέχρι τῆς Κυριακῆς!

Προῒσα, 17.— Ἀρμοδία στρατιωτικὴ προ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ,

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΛΕΣΒΟΥ	Ετησία Δρ.30	Ετησία Δρ.50
Εξάμηνος	» 18	Εξάμηνος » 2	Εξάμηνος » 30

ΔΕΛΤΙΑ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ Βασιλέως, διεκρύπτουν τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα τὴν ἐπαύριον τῆς 1ης Νοεμβρίου, ἤτο ζήτημα ἡμερῶν. Τὰς ἡμέρας ὅμως διαδέχονται οἱ μῆνες καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο μένει ἀκόμη ἄλυτον. Ἐνῷ δὲ ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ἡ εἴδησις τῆς προσεχοῦς λύσεώς του, ἐν ἀπὸ τὰ φανατικώτερα κυβερνητικὰ ὄργανα, ἡ «Ἀθήναι» ἀφαισθητῶ τοῦτο γράφουσα σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

«Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἀφ᾽ἑνὸς ὅτι τόσον ὁ κ. Γούναρης ὅσον καὶ ὁ κ.Καλογεροπουλος δὲν ἔχουν τὴν τόλμην κατὰ μὴν ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρισίοις διαμονήν των νὰ θίξωσι τὸ ζήτημα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τῶν κ. κ. Μπριὰν καὶ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ νὰ ζητήσωσι τὸν διακανονισμὸν αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν εὗρε τελείως δικαιολογημένα τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Καλογεροπούλου σχετικῶς μὲ τὴν ἐξικολούθησιν τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ Δυναστικοῦ ζητήματος».

Μήπως ἡ ψιθυριζομένη ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Καλογεροπούλου ἀπὸ τῆς πρωθυπουργίας ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνικανότητά του νὰ λυθῇ τὸ ἐκκρεμὲς δυναστικὸν ζήτημα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μήπως ὁ κ. Γούναρης ἐφάνη εὐτυχέστερος τοῦ κ. Καλογεροπούλου εἰς τοῦτο; Ἂς τὸ εὐχώμεθα, διότι ὄντως ἡ τελεία ἀποκατάστασις τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν Συμμάχων, εἶνε πλέον ἢ ἐπιβεβλημένη.

ΕΝΘΥΜΟΥΝΤΑΙ

οἱ ἀναγνῶσται μας πόσον ἐξευτελίσθη ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου τὸ γεγονὸς τῆς παραιτήσεως γεύματος πρὸς τοὺς κ. κ. Γούναρη καὶ Καλογερόπουλον ὑπὸ τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἰς τὸ ἑστιατόριον τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο διαγνώσθεται ὑπὸ τῆς κυβερνητικῆς «Ἀθηναϊκῆς» διὰ τῆς ἑξῆς εἰδήσεως:

«Ἰδὰ κηδεμονηθέντα ἐκ Λονδίνου, ὅτι οἱ κ.κ. Καλογερόπουλος καὶ Γούναρης ἐ ευμένισαν μετὰ τοῦ κ. Λόϋδ Τζώρτζ εἰς τὸ ἑστιατόριον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διαψεύδονται ὑπ᾽αὐτοῦ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ».

Ἀπομένει ἀρά γε κανὲν σημεῖον τῆς φιλοπαίσεως τοῦ κυβερνητικοῦ τύπου, τὸ ὁποῖον νὰ ἀμφισβητήσωμεν ἡμεῖς;

ΟΣΟΝ ΚΑΤΑΦΘΑΝΟΥΝ

αἱ λεπτομέρειαι τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσὰρ καὶ τῆς πρὸ τοῦ Ἐσκῆ-Σεχὶρ γεγ ντομένης, τόσον κατὰπληκτοι ἀπέβησαν ὁ κόσμος διὰ τὴν ὁρμητικότητα καὶ τὸν ἀφάνταστον ἡρωϊσμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ! Ὅσοι ὑπετίμησαν τὴν μαχητικότητα τοῦ στρατοῦ τοῦ Κεμὰλ δὲν ὀφείλουν πλέον νὰ ἀρνηθῶσι καὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίσωσιν ἐν μέρει δίκαιον εἰς τοὺς ἕνους στρατιωτικούς, οἵτινες ἐκριναν ἐπικίνδυνον τὴν κατὰ τοῦ Κεμὰλ ἔκστρατειαν. Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι διότι οὐδέποτε ἦτο δυνατὸν νὰ φαντασθῶσι τόσον ἡρωϊσμὸν, τόσην αὐτοθυσίαν καὶ τόσην περιφρόνησιν πρὸς τὸν θάνατον. Ὁ Ἑλληνισμὸς σύμπας ἀναπέμπων μυρίας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῶν μαχομένων τέκνων του, εἶναι ὑπερήφανος διότι ἔχει τοιαῦτα τέκνα ἀντάξια τῶν Σαλαμινομάχων καὶ Μαραθωνομάχων καὶ τῶν ἡμιθέων τοῦ 21, τὰ ἀνδραγαθήματα τῶν ὁποίων ἀντιγράφουν οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοί των. Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰ παλληκάρια μας!

λοντα ἀ᾽υιλείπτω. Ὁ ἐμβὸς ἀδυνατεῖ πλέον νὰ τὰ τυπίσῃ ἅπαντα. Κλιπτέον καὶ ὁ ἀὐτὴν γνωμὴ τὸν ἰσχὺν «Ἄφρα, Ἄφρα», οἱ Τοῦρκοι τρέποντα τὶς φυγήν. Αἱ ἀντεπιθέσεις ὁ ἀδύνατοι εἰς ἐπιθέσεις μὲ σιαθερὸν μᾶλλον πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἑτοιμασμοῦ τοῦ ἐχθροῦ.

Μετὰ ἑβδομάδων μάχην οἱ Τοῦρκοι βλέποντες ὁ ἀπέραντον πόσης ἀερωτὲ ὠ ἀντιστάσεως, ἀπ᾽βλέποντες ἀπὸν ἐλπίδα, κατελημβάνοντοι ὑπὸ πανικοῦ καὶ ἔστρεψαν τὰ νῶτα φυγῆ.

Τὰ λ᾽ψινα τοῦ Κεμαλικοῦ στρατοῦ διεσπάσησαν ὁ ἐ ἀν τοῦ Ἀφιὸν Καρασιὰρ, λόγοι δὲ τε ες Ἑλληνικοῦ στρατ ὑ ἀσχολοῦνται ἐπὶ τρεῖς ἡμέρα ἤδη πρὸς συλλογὴν τῶν φυγάδων, ἐ ινε, πρόσζοντα καὶ παραδίδ νται πολ ὁμάδας ἐξ ἀνάντες καὶ ληκτικῶ, ἀπὸ ἡ ἑρα. εἰ, ἡμέ ιν τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰχμαλώτων.

Τ᾽ πεμλεῖον εἰς χεῖρας μα, ὁλικὸν πολ μον εἶνε ἄ ρισον. Δὲν κατεμετρήθη εἰσέτι «πὸ ὅσον ἡ κατα ρησις εὐτυ ἀ ᾽ρει ἐ πολλὰς ἡμέρας.

Ὁ ἀρ ὸς ὑπῆρχε ἀπὸ ἐξ ᾽Αγίου Καρ ισσὸν ἄ ρετε ἀ᾽ χ γκωμένη ἀντ ᾽ακτὰν εἰς τὰ περίπου δ κὶ χιλ μετρα ὑπὸ τῆς ὁλ ους ἀνέφερνα ὑψώματα τὰ ὁ ᾽α τῆ χ ὃν ωθῇ κατ ᾽ήθει. Εἰς τὰ ὑψώματα ταῦτα ἠγωνίσθη ὁμοίως μ μετὰ λύσ ας, ἀναμένων ἔγωνε ως τὰς ἐκ Κιλικίας ἐ ισχύσεις.

Νῦν ὅμως ἀκαιρίσ τις ἐλίξεις ᾽ ᾽ρισιτεῦ μας μ ᾽ίφ᾽ ὅλου ὀ ίγχην τὸν ᾽ξ

ΗΛΕΣΒΟΣ

Ἀνασυγκρότησις Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νομοῦ

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Λ᾽ήβου δι᾽ ἀποφάσεώς του ἐνομιμοποίησε τὴν σύστασιν τοῦ παρ᾽ αὐ ῷ Δ. Συμβ υλίου καὶ ἀνεσυγκρότησε τοῦ ο νὲ μέλη τ καὶ ἤδη ὑπ᾽ἄρχοντα ἦσ τ ὑς κ. κ. Μ. Σουλιώτ καν, Ἀλεξ. Ἀκριβόν, Β. Γούτον, Ν. Ἀμανίτην, Θ. Ἐλευθεριάδην, Δ. Σάιτα, Δ. Σ υγκαΐον καὶ Α. Σημηρίδην.

Διὰ τὸ ἄσυλον

Χρὴ; ἐγένετο συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς: τοῦ Ἀσύλου, ἀπερασ σθη δὲ ὅτι; κ τσκευασθοῦν ἐνδυμησι διὰ τὰ Ὀ φ νὰ χειμ τῶ ἐ ρτῶν τοῦ Πέσχ.

Ἐ ισης ἀ ιερ σ σθη νὰ ὁ γαιωθῇ φιλανθ ωπινὴ ἀγορὰ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου αὐτοῦ. Ἐ ειδὴ δὲ τὸ κτίριον τοῦ Ἀσύλου εἶνε ἀ ατάληλ ν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐ ιεσιλήθ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἄ λου καταλληλοτέρου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ὑ ορισσθῇ.

Ἀντιγριπικὰ ἐμβόλια

Ἐ ισ ησαν εἰς τὸν Δήμαρχον ἐμβόλια ἀ τιγ ιπικοῦ ὀρροῦ δι᾽ ἐμβ λιασμὸν τῶν κατοίκων ὅσ ι, ὅσ εἶνοι ὑπὸ ε ωτικὸς.

Εἰς τὸ χωρίον Ἰ ιπικὴ ἤρ ισεν ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν κατοι ων.

Ἐπιτροπὴ πατριωτικοῦ ἱδρύματος

Χθὲ, συνεκλήσθη ἡ ἐ ιτροπὴ τοῦ πατριωτικοῦ ἱδρύμα ο; διὰ τῶν ᾽. κ. κ. Π. Εὐστρατιάδ ν Φ. Κονιζοναίδου Γ. Βασιάνη καὶ Ἀποσ. Παραδέλλη.

Πρωτοδικεῖον Μυτιλήνης

Μ ετασίστασι εἰ πρωτοδίκαι Μυτιλήνης ὦ, ἐξῆ: Α. Γιαμαλάκης ἰς Τ.ικολ, Ν. Πιλάτ ιν ός εἰ, Θεσσ λονίκην, Μ. Τομαρο καὶ Ι. Λιακάκος εἰ. Ἠ ᾽λειον καὶ Ν. Ἰγ ιλέσης εἰ Ρέθυμνον.

Εἰς τὸ ἐ ιὸ Πρωτοδικεῖον μας μετατίθενται εἰ ᾽ρωτοδίκαι Ἀθηνῶν Π. Κατσαβ ίνης καὶ Ι. Ἀντωνακάκ ης, Καλαμῶν Α. Χαρμάτος Τρικόλεσ. Σ. Νικολ ανάκ Ἠ ᾽λεῖα. Ν. Κορφ , Πειρ ῶν Ν. Χολέρας καὶ Σάμου Σ. Σιεργιοδάκης.

«Σαπφὼ»

Μοναδικῆς καλλιτεχνικῆς ἀπολ ύσεως κινηματογραφικὸν ἔργον μᾶς ἐπ ιλλασσε διὰ σήμερον ὁ δημόνιος Φωκα ὺς, ὑπὸ τὴν «Πρ ογ ισσὰν τῆ Βγδάτη » ἀπὸ τὸ ἔ ργον μυσιστόμημα τοῦ Ἀλεξάνδρου Δ υμᾶ (υἱοῦ). Καὶ μόνον τὸ ὄ νομα τοῦ συγγ ραφέως, εἶνε αι ισ ύμβολ ἄρκετον διὰ νὰ προσελκύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ μας. Ἀλλ᾽ ἐ τὸ τ ύτου κα ἡ πρωταγωνίστρια τ ὐθρύνη, ἡ ἐκπ ύλ υ ὠ ποιότης καὶ καλλιτεχνικὴ ἐ μηχ ανίσασ; Ἐσπερία, εἶνε μία ἀσφ λὴς ἐγγύησις, ὅτι δὲν θα μεινῃ κανεὶς πῶ ὲν θα τρεῖῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν μοναδικὴν καλλιτέχνιδα εἰς σοῦ; δι ασιολογίτους ρόλους τη. Ἀλλ᾽ εὐ τε ἐ κυρια μα; εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνθέξων τὶς τὸν πειρασμὸν νὰ θαυμάσ υν τὰς πλ υσιωτέρας τουαλέτας τῆς Ἐσπερίας; αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας.

Τὸ γενικὸν ἐ ιτευκτ ικὸν σ ς λοιπὸν ἀπ ίφ σιὴ «Σαπφώ».

τόμισεν καὶ ἐκ τῶν τελευταίων τούτων θέσεων καὶ τὸν θ ιεῖ ἐσσα νὰ τραπῇ πανικοβλήτως εἰς φυγὴν ὑποσπᾶς μεγιστηγμθουῶν.

Μέχρι τῆς στιγμῆς συνελέγησαν περὶ τὰ 800 πτώματα. Ἐξακολουθεῖ ἡ συλλογὴ τῶν μυδοβαλιοβλίων καὶ ἀπίρων ὅπλων, ἐφοδιοχῶν καὶ ὰ βυλῶν.

Κάποιος τ ν μεγ ί αν γεφυρῶν εἰς δύο σήμαγγας ἐβυθίσθησαν ὑ ῃ ιτενεῖ ὕδατ. Τινὲς τούτων ἐξερρύγησαν ἀλλὰ ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἡ σημασία τοῦ Ἀφιὸν—Καραχισάρ

Διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀφιὸν Καρασιὰρ τὸ νότιον σκέλος τοῦ Κεμαλικοῦ ὑδμυτικοῦ τριγώνου Ἐσκῆ-Σεχὶρ—Κιουτάχειας—Καραμουσσὰρ ἐξεμηδενίσθη.

Οἱ Κεμαλικοὶ φεύγοντες ἔθασσον πῦρ εἰς τὸν ἐν Καραχισσὰρ σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Βισμαχτὲ-Κασμπὰ. Ὁ ἐν Καραχισσὰρ σταθμὸς σιδηροδρόμου ἐδν ἐβλάβη.

Διὰ τῆς καταλήψεως τοῦ Ἀφιὸν—Καραχισσὰρ ἐπικοινωνία τῆς νοτίας στρατιᾶς, τοῦ Κεμὰλ μὲ τὸ Ἐσκῆ Σεχὶρ ὅπου συνεκεντρώθησαν κεμαλικαὶ δυνάμεις, ἐπὶ μετώπου 20 χιλιομέτρων.

Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία εἰς τὰ Ἀφιὸν Καραχισσάρ

Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσὰρ 16.—Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὑ ερήφανος κυματίζει ἀ ὸ σήμερον ἐ ὶ τὸ Ἀφιὸν-Καρὰ-Χισσὰρ. Τὴν πόλιν περιέρχουν Ἑλληνικαὶ περίπολοι ἐ ηοῦσαι τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ὁ ὄθωμ.ανὸς πληθυσμὸς ἐπεδόθη εἰς τὰ εἰρηνικά του ἔ γ. Τάξις ἀπόλυτος ἐπ ρ ᾽ρεῖ καθ᾽ ὅλην τὴν πόλιν.

Συγχαρητήρια πρὸς τὸν στρατὸν

Δι᾽ ἀ ανευφήμου ἡμερησίας διατ γῆς ὁ διοικητὴς τοῦ Λ.΄ Σώματος ἐξέφρασε τὰ θερμά του συγχαρητήρια καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆ. Πατρίδος διὰ τὰ ἀφάνταστον ὧν οὐδὲ κατώρθωσα τῆς ἐκβιάσεως τοῦ Ἀφιὸν - Κοραϊσσὰρ, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀχυρῶν δηλαδὴ κρ ᾽ τῆ ἐστηριγτο ὁ Κεμὰλ, ἐντ ς πέντε ἡμερῶν, καθ᾽ ἃ διέτειναν ἐπὶ ἀφαντάστοις ἀνωμάλοις ὀδικοῖς γυχηλημένοι μαχόμενοι, 133 χιλιόμετρα ἐπὶ ἀμυντικῶς ὠ γανομένου ἐδάφους καὶ παρὰ τὴν λυσσώδη ἀντίστασιν τοῦ ἐχθροῦ.

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλ.Λόγον»

Τὸ Συνάλλαγμα

	Δρ. 52
Φ ᾽ρεγγ ν	» 0 92 1 2
Λ λιρ ν	» 13
Ἐ βρ ικῶν	» 2 30

Φυγάδευσις ἀλεύρων

Ὑ ὸ τοῦ δρ ιστηρίου ἐπ ίπτου τῆς ἀ ιστ ικῆς δ ηγ σίας ν. Β. Ἀ βα ινάνη κ τσ ξήσαν 9 σάκκ ιλεύρου τῶν ἀρτοπ ιῶν Σ τα ᾽ι καὶ Κ υμ ᾽ια φυγ ευόμενα ἐπ ῆ ὑ τοῦ ιὸν.

Εὐχαριστήριον

Ἐπὶ τῇ μ τ σ ᾽ει τοῦ σ β τοῦ καθηγητοῦ Ἀλεξ. Τσ φῶνη καθ᾽ ὁ ν μας ἐ ιφ ᾽ιλημένον καὶ ἀ αραίτητον εἶ ε νὰ ἐ φ ᾽ισ ωμεν καὶ δ ημ σ ᾽ᾳ τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τὰς π ροσ ᾽αθείας, ἃ κατέβ λε διὰ τὴν ἐκπ ᾽αίδευσιν ἡμῶν.

Οἱ μαθηταὶ
τῆς Α. Γυμνασίου Πλωμαρίου

Εἰδοποίησις

Ἐπέστειλεν ἐ ι τοῦ ἐν Ἀθήναις ἰατρικοῦ του ὁ κ. Γεώργιος Τ ικ ύπ ὸς ἐ ι Γέρα κ μ σος πλ υσιωτάτην συλλογὴν ἁ πορευμά ων εἶ ινα θὰ πωλῇ εἰς συ κα ᾽βιτ ὰ τιμάς 1—3

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Καὶ πάλιν ὁ γιαστὸ, Κώσ α. Λ ύης πρ σέφερε ὀρεχ. 8 διὰ χιὰ ὁ φινα τοῦ πολέμου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸ 20 ἐτῶν ἔπαθον ἀπὸ κήλην καὶ μετεχειρίσθην πολλ ὰ καὶ διάφορα δέματα Εὐ ωπαῖοι καὶ ἐγχώριοι. Εἰς μάτην ὅμως ἐξώδευσα καὶ ἐπετ ύθ ν τὰ λαπτ ικ υ. Ἐκ συστάσεως ἐφρήνα τὸν κ. Ἐμμ. Χωριανόπουλον ὁ ὁποῖος μοῦ ἔπῆρε τὰ μέτρα ἀφοῦ εἶδε τὴν πάθησίν μου καὶ κατεσκεύασε κα ἐφάρμοσε τὸν καταλληλον κηλεπίδεσμον καὶ ἐτέτυχον τὰ βέλτιστά μου. Τώρ ἐργ ζ μαι χωρὶς κομμιὰν ἐνόχλησιν ἐνῷ πρὶν ἔπασχα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μου καὶ *πολλὰς* ἐκινδύνευσεν ἡ ζωή μου. Δ ὸ καὶ συγχ ίρω τὸν κ. Ἐμμ. Χωριανόπουλον διὰ τὸ πράγματι θαυμάσιον ἔργον του καὶ συνιστ ὼ εἰς τοὺς δυσ ιοπαθεῖς μου νὰ τρέξουν εἰς αὐτὸν νὰ εὕρωσι τὴν σωτηρίαν των.

Σμύρνη 21 Φ βρουαρίου 1921
1—10 *Γεώργιος Κουρέτας*
Πρόεδρος σωματείου Κουρέων

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Σήμερον Κυριακὴν 22 Μαρτίου τελοῦνται ἐτήσιον Ἀρχιερατ.Μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Θεράποντος ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ μακαρίτου πατρὸς ἡμῶν

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Π. ΜΑΝΔΡΑ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ, ὅπως προσέλθωσι καὶ συνενώσωσι μεθ᾽ ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 21 Μαρτίου 1921.

Τὰ τέκνα

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

Πλειοδοτικὴ δημοπρασία

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης διακηρύττει ὅτι: Γιὰ τοὺς ὅρους ποὺ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ὑπ᾽ ἀριθ. 654—658 ἐ. ἔ. διακηρύξεων ἡμῶν, τῶν ἐν τῷ Δημαρχείῳ ἀνηρτημένων πρὸς γνῶσιν παντὸς βουλομένου νὰ πλειοδοτήσῃ, ἐκτίθενται εἰ. πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τα ἑξῆς:

1ον) Ἡ ἔνοι ισις ἐ ωτικοῦ τοῦ δημοτικοῦ ὀρόου τῶν ἐν τῷ Δήμῳ Μυτιλήνης, εἴτε διὰ θαλάσσης εἴτε διὰ ξηρᾶς, ε ρ μένου εἰς ἅλλων δήμων τοῦ Κράτους πρὸς τετρ κην κατανάλω σ ἐγχωρίων προϊόντων, ἀ χομένη ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. καὶ λήγουσα τὴν 31 Μαρτίου 1922.

2ον) Ἡ ἐνοικίασις ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἐνωτ ῆς μισθώσεως, τοῦ δημοτικοῦ ὀρόου.

Α΄. τῶν δια θαλασσ ; μόνον εἰσ ομένων ἢ μεταφερομένων ἐν τῷ Δήμῳ ἐγχωρίων προϊόντων

Β΄.) τῶν δι᾽ ξη ᾽ᾶ, μόνον εἰσαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐν τῷ Δήμῳ ἐγχωρίων προϊόντων.

Γ΄. Τῶν ἀ ευομένων καὶ πρὸς τοπικὴν κατανάλωσ ν μεταφερομένων ἰχθύων ὑ τρικῶν κλπ.

3ον) Ἡ ἐνοικίασις τοῦ Δημοτικοῦ Ἰχθυοπωλείου δ᾽ ἑ ετ ὡσούτως.

4ο.) Ἡ ἐνοικίασις τοῦ Δημοτικοῦ Σφαγείου καὶ τε ὑ συνεισπραττομένου δικαιώματος μεφορᾶς τῶν σφαζομένων ζώων ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. μ χρι τῆς 31 Μαρτίου 1922.

5ον) Ἡ ἐν ιαισις συ ιφώνως τῷ Ν μφ 2125 ἀρ ρ. 23 τοῦ εἰσπρατορείου ὑ ηλ σίου φόρου ἐπὶ τῶν ἀ ευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑ ρτ ίων ζώων τῶν κατανα ισκομένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ κοιν ῦ χ ᾽ᾳ. Δήμου ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι τῆ; 31 Μαρτ ου 1922.

Ἔπειτα ἐκτίθενται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ὑ᾽ ἀριθ. 659 καὶ 660 διακηρύξεων, ἡ ἐνοικίασις ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἕως 31 Μαρτίου 1922.

1ον) Τῆς καθαριότητος καὶ 2ον τοῦ δια τερεώσεως ὑ ιείσεως τῆς πόλεως.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργήσεται ἐ ταῦθα καὶ εἰς τὸν συνῆθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον, ἀρχ μένη τὴν ὥ ραν 1ον Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥ αν 10ην καὶ λήγουσα αὐθημερὸν τὴν 12ην μεσημ ι ὴν ὥραν.

Ἐὰν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν ἐν δοθῇ πρ σφορὰ ἐπαναλαμβ νεται ἡ δημοπρασία κα ᾽ ἑ στην τῶν ἑτομένων Κυριακῶν ἄνευ ἑτέρας προειδοποιήσεως.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 20|3|21

Ὁ Δήμαρχος Μυτιλήνης
Ἀν. Ἀποστόλου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀρ. 342 ΑΘΗΝΑΙ 19 Μαρτίου ὥρα 4.30 μ.μ.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μαγγεστριανοῦ Φύλακος», τονίζει ὅτι ὁ Κεμαλικὸς στρατὸς ὑπέστη τερασ τίας ἧ ωλείας. Ἡ στρατηγικὴ θέσις τοῦ Κεμὰλ εἶναι σκοτεινή. Ἡ ἄμυνα τῆς Ἀγ ύρας ἀποβαίνει ἀδύνατο.

— Οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου βεβαιοῦν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐγκατέστησεν ἀνεπισήμως τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Τουρκικῶν παραλίων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον καὶ προβαίνει εἰς νηοψίας.

— Καλοῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα οἱ ἐκ πολιτογραφήσεως ἀκοκτήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν πρόσφυγες τῶν κλάσεων 1915, 1914 καὶ 1913β. Ἐπίσης καλοῦνται οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῶν κλάσεων 1913β, 1914, 1915 καὶ 1916.

— Ὁ κ. Γούναρης ἐδήλωσεν εἰς τὸν Παρισινὸν «Γαλάτην» ὅτι οἱ Κεμαλικοὶ ἀποφυγόντες νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὰς συμμαχικὰς προτάσεις, ἐσκόπευον νὰ κερδίσουν καιρὸν ὅπως προελάσουν ἐκ Κιλικίας καὶ ἀλλαχόθεν κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

— Κατ᾽ εἰδήσεις ἐκ τοῦ μετώπου ὁ ἐχθρὸς περιεσφίχθη στενώτατα, καταληφθέντων τῶν βορείων ὑψωμάτων. Ὁμοίως κατελήφθησαν τὰ ὑψώματα ἀνατολικώτερον τοῦ Ἰτσμπουρνοῦ, ὁπόθεν πλευροκοποῦνται οἱ Τοῦρκοι.

— Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος πληροφορεῖται ὅτι οἱ Κεμαλικοὶ ἐπεχείρησαν ἐχθροπραξίας ἐναντίον τοῦ ἐν Κιλικίᾳ Γαλλικοῦ στρατοῦ, λόγῳ τῶν στερήσεων καὶ τῶν κακουχιῶν τὰς ὁποίας ὑφίστανται.

— Μεγάλην ἀ θησιν προυξένησε τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Πουαγκαρὲ δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο Κόσμων» καὶ δι᾽ οὗ ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς διέπραξε μέγα σφάλμα καὶ ἠναγκάσθη νὰ κινητοποιήσῃ τρεῖς κλάσεις πρὸς διατήρησιν τῶν κεκτημένων.

— Ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς κ. Μπριὰν ἀπηύθυνε διακανόνησιν πρὸς τὴν Οὐγγαρίαν, δι᾽ ἧς δηλοῖ ὅτι ἡ Γαλλία ἀντιτάσσεται εἰς τὴν παλινόρθωσιν νοῦ Καρόλου.

— Τοῦ ἀντιβασιλέως Χόρτι ἀρνουμένου νὰ παραιτηθῇ, ὑπάρχει φόβος μὴ ὁ Κάρολος βαδίσῃ κατὰ τῆς Βουδαπέστης, προσχωρήσαντος ἤδη πρὸς αὐτὸν τοῦ Οὐγγρικοῦ στρατοῦ.

— Ὁ Βασιλεὺς θὰ μεταβῇ εἰς τὸ μέτωπον μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἀθήνας τοῦ κ. Γούναρη, τῇ συνοδείᾳ τῶν πριγκήπων Νικολάου καὶ Ἀνδρέου.

— Ὁ κ. Σφόρτσα ἐδήλωσεν εἰς τὸν κ. Γούναρην ὅτι ἡ Ἰταλία ἑτοιμάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν Βασιλέα.

Ἀρ. 351 ΑΘΗΝΑΙ 19 Μαρτ. ὥρα 10.30 μ. μ.

— Οἱ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἁρμοσταὶ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἐζήτησαν τὴν ταχίστην ἀναχώρησιν τοῦ πρώην Αὐτοκράτορος Καρόλου ἐξ Οὐγγαρίας.

— Αἱ κυβερνήσεις Ρουμανίας, Σερβίας καὶ Τσεχοσλοβακίας προέβησαν εἰς διάβημα παρὰ τῇ Οὐγγρικῇ κυβερνήσει διὰ τὸ πραξικόπημα τοῦ Καρόλου.

— Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ κ. Γούναρη, θὰ ἀνασχηματισθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἀναλαμβάνοντος τὴν πρωθυπουργίαν τοῦ κ. Γούναρη, παραμένοντος τοῦ κ. Μπαλτατζῆ ὡ; ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀναλαμβάνοντος τοῦ κ. Στάη τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ὁ κ. Ζαΐμης θὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Περιθάλψεως.

ΔΟΥΖΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΣΜΥΡΝΗ, τῇ 19 Μαρτίου 1921.

Βορεία ὁμάς. Χθὲς σφοδρότατα ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἐναντίον τῶν θέσεών μας καὶ ἰδίως κατὰ τὴν π ωΐαν ἀπεκρούσθησαν.

Νοτία ὁμάς. Δεκάτην ἔ ετην ἑ τρέχοντος ἡμέτερον τμῆμα προχωρῆσαν πρὸς σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Βιγιοὺκ Τσομπαλλάρ εὗρεν αὐτὸν κατειλημμένον παρὰ ἐχθρικοῦ πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ. Ἐχθρὸς μετὰ βραχὺν ἀγῶνα ἡναγ ασθη ἀποσυρθῇ ἐγκαταλείπων σταθμόν. Ἡμέτερον τμῆμα ἐπανῆλθεν ἀκολούθως θέσεις του.

Ὁ Ἀρχηγὸς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας
Ἀν. Παπούλας

ΤΑ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΙ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πρ. Ρέουτερ ἐν Τουρκίᾳ ἐξουσιοδοτήθη ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου διοικητοῦ τῶν Βρεττανικῶν στρατοῦ τοῦ Εὐξείνου νὰ δηλώσῃ:

«Ὅτι αἱ φῆμαι αἱ κυκλοφοροῦσαι καθ᾽ ἃ; αἱ Βρεττανικαὶ δυνάμεις θὰ ἀποσυρθῶσι μετ᾽ οὐ πολὺ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι παντελῶς ἀστήρικτοι.

»Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις προέβησαν ἐν Λονδίνῳ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς τινας προτάσεις δημοσιευθείσας ὑπὸ κοινὸν τύπου ἀναλαμβανούσας δὲ τὴν ἐκκένωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν τῆς χερσαίσου τῆς Νικομηδείας ὡς